

Rapport, kustlabb/slu Ringhals kärnkraftverk 2015-01-15.

Besökte och diskuterade ålproblematiken med kärnkraftverkens värmeväxlare särskilt då med dess inverkan på glasålen. Bakgrunden var den att inventering som fiskeområde Halland håller på med, med avseende på ålens vandringsvägar som glasål upp till sina uppväxtområden och som blankål som skall migrera ut till havet för att leka. Ålfisket har utvecklats sig annorlunda i Vendelsö/Åsafjorden än i närliggande Onsalafjorden trots likartat fiske. Ålbeståndet havererade i Vendelsö/Åsafjorden medans det i Onsalafjorden höll sig någorlunda konstant. Man kunde också tydligt se att storlekssammansättningen i Vendelsö/Åsafjorden var betydligt större än i Onsalafjorden. Detta tydde på att mindre glasål tillfördes Vendelsö/Åsafjorden än Onsalafjorden. Ålfisket dog i det närmaste ut i Vendelsö/Åsafjorden innan ålfiskeförbudet kom, medans det fortsatte i Onsalafjorden med oförändrade fångster. När kraftverket etablerades yttrade Viktor Nilsson fiskare från Bua, jämfört med ett kärnkraftverk är alla ålfiskare små. Vid en diskussion med personalen på kustlabb vid Ringhals hävdades det att det har gjorts en undersökning med ål och att 80 % av glasålen hade klarat värmeväxlarna? På frågan om det gjorts några långtidsobservationer efter undersökningen var svaret Nej (man kan inte dra några slutsatser efter ett försök eftersom slumpen kan spela in). Nu har det visat sej att glasål med svullna huvuden har hittats utanför utloppet, ål som sedan dött, och fallit offer för sjöfågel. Varför ålen hade svullna huvuden och dog, på detta fanns det inga svar få.

Nu kommer pressuppgifter i såväl TV mediat som i tidningar, att Ringhals ålagts en årlig bötessumma på 150 000 kr för att ål och fiskyngel (bl.a torsk) dör i värmeväxlarna, en summa som framstår som ett nålstick i sammanhanget. Ringhals är Sveriges största kärnkraftverk med fyra reaktorer och producerar enormt mycket el till industrin och husållen i Sverige med årligen stora ekonomiska vinster och 150 000 kr i detta sammanhang är patetiskt.

Åtärder: flytta ut intaget till det område med improduktiv botten som finns i ett område västerut på ca 30 metersdjup, vattnet är även där betydligt kallare än det vatten som tas vid land. Detta område fiskas inte.

Alldeles för liten uppmärksamhet har riktas mot industrin och dess utnyttjande av havs, flod och sjövattnet för sin kylning, en nationell utredning vore här på sin plats, frågan aktualiserades av Hallandsfisket inför ålstoppet på västkusten men utan respons.

Under sommaren 2014 gjordes ett besök vid intaget till Väröbruk, rykten hade florerat att glasålen skjölades med processvattnet rakt in i massproduktionen. Ryktet om glasål i Väröbruks processvatten verkar dock vara mest ett rykte, Vid vattenintaget finns en glasålsuppsamlare. Glasålsuppsamlaren är välskött och verksamheten hålls under uppsikt av fisket. Enligt forskarna har det skett en liten ökning av glasålsinvandring de senaste åren, men man kan ställa sig frågan till vilken nytta, när inte kraftverken har fria vandringsvägar för glasålen/blankålen från värmeväxlare och turbiner.

Vid rapporten Viking Bengtsson